

Prijedlog programa trajne edukacija liječnika opće/obiteljske medicine

Lucija Murgić

Sažetak

Stalno usavršavanje i edukacija trajna je potreba i obaveza svakog liječnika. Osim pojedinih kongresa, simpozija i predavanja financiranih od strane farmaceutske industrije za sada ne postoji nikakav oblik organizirane trajne edukacije namijenjen isključivo liječnicima opće/obiteljske medicine. U ovom radu opisan je prijedlog programa trajne edukacije koji bi bio organiziran u obliku sastanaka/radionica prilagođenih potrebama liječnika opće/obiteljske medicine te njihovoj međusobnoj razmjeni iskustava, znanja i vještina.

Uvod

Trajna edukacija i usavršavanje je potreba i obaveza svakog liječnika. Osim pojedinih kongresa, simpozija i predavanja financiranih od strane farmaceutske industrije za sada ne postoji nikakav oblik organizirane trajne edukacije namijenjen isključivo liječnicima opće/obiteljske medicine. S obzirom da kod nas grupna praksa još nije zaživjela i da veliki broj liječnika radi izvan prostora domova zdravlja često nemaju ni vremena ni mogućnosti prokomentirati stručna pitanja, probleme i nedoumice sa svojim kolegama. Za razliku od bolničkih kolega drugih specijalnosti, liječnik obiteljske medicine rijetko ima mogućnost brze konzultacije s kolegom a o konziliju da niti ne spominjem. Zadovoljenje obaveze trajnog usavršavanja se najčešće svodi na skupljanje potvrdnica sa predavanja kliničara koji nisu upoznati sa problematikom i načinom rada u primarnoj zdravstvenoj zaštiti.

Cilj

Cilj ovog rada je osmisliti prijedlog programa trajne edukacija liječnika opće/obiteljske medicine koji bi im bio koristan i zanimljiv te provediv u praksi.

Specifični cilj navedenog programa je organiziranje sastanaka/radionica radi edukacije prilagođene potrebama liječnika obiteljske medicine te njihovoj međusobnoj razmjeni iskustava, znanja i vještina.

Metode

Ovaj oblik trajne edukacije zamišljen je putem održavanja redovnih sastanaka/radionica za liječnike obiteljske medicine. Predviđeno je oformljivanje grupa sa po 15-20 sudionika

(liječnika opće/obiteljske medicine) te je preporučeno da svaka grupa bude jedna zatvorena cjelina, odnosno da se polaznici drže svoje grupe (prema mjestu stanovanja ili rada) kako bi se međusobno upoznali i otvorenije komunicirali. Grupu vodi moderator koji mora ispunjavati određene uvijete (specijalista obiteljske medicine sa znanstvenom titulom docenta, profesora ili stručnom titulom primariususa).

Svaka grupa bi se na dvotjednoj osnovi (svaka dva tjedna) okupila i održala sastanak/radionicu. Predviđeno održavanje sastanaka unutar jedne akademske godine je ukupno 16 puta a očekivano trajanje svakog pojedinog je 60 minuta. Kako bi održavanje sastanka/radionice bilo približno unutar radnog vremena predloženi termin održavanja je radnim danom od 14-15 sati za jutarnju smjenu odnosno od 12-13 sati za popodnevnu smjenu. Prostor prikladan za održavanje sastanaka može biti dvorana za sastanke ili predavaonica u Domu zdravlja, mjesnoj zajednici, školi ili slično. Za prostorno dislocirane, odnosno liječnike sa udaljenijih područja mogla bi se uvesti metoda telekonferencije preko Skype-a.

Sadržaj sastanka (dnevni red)

Svaki sastanak bi se sastojao od nekoliko cjelina.

1. Prikaz slučaja iz prakse (svaki puta drugi sudionik) i rasprava
2. Kratko predavanje od strane jednog polaznika na određenu temu koju bi predložiti sami polaznici (npr. pristup bolesniku s megaloblastičnom anemijom, liječenje boli u bolesnika na terapiji varfarinom...)
3. Gost predavač (magistar farmacije – OTC lijekovi, pravnik/kontrolor HZZO-a – najčešće „birokratske“ greške prilikom propisivanja lijekova i pomagala, magistar biokemije – osjetljivost, pouzdanost i cijene laboratorijskih pretraga, socijalni radnik – koja je uloga LOM u rješavanju socijalnih problema...)
4. Razno (diskusija o nekoj aktualnom medicinskoj temi; cijepljenje protiv gripe, novi zakoni...)
5. Domaća zadaća (proučiti neki problem i pripremiti temu za slijedeći put).

Posebnost

Liječnici kliničari nisu direktni predavači nego eventualno samo konzultanti prilikom pripremanja određenog predavanja od strane LOM-a.

Gosti predavači su svi zaposlenici unutar nemedicinskog sektora koji surađuju sa primarnom zdravstvenom zaštitom i poznata im je njihova problematika i način rada.

Resursi

Prostor (više lokacija) – potrebno odobrenje ravnatelja doma zdravlja (rukovodstva mjesne zajednice, škole...).

Moderator/mentor za svaku grupu – specijalista obiteljske medicine sa dugogodišnjim radom u struci.

SWOT ANALIZA PRIJEDLOGA PROGRAMA EDUKACIJE LIJEČNIKA OPĆE/OBITELJSKE MEDICINE

SNAGE (unutarnja struktura, kadrovski i organizacijski čimbenici i situacije koji olakšavaju postizanje cilja)	SLABOSTI (unutarnji nedostaci, situacije i poteškoće koji otežavaju ostvarenje cilja)
<ul style="list-style-type: none">- zainteresiranost kolega- mogućnost upoznavanja, komunikacije i razmjene iskustva s kolegama iz OM i ljudima s kojima surađujemo unutar PZZ (farmaceuti, socijalni radnici, kontrolori HZZO-a, kolege iz laboratorija)- usvajanje konkretnog znanja i vještina prilagođenih za način rada u OM- bolja kvaliteta rada i nove usluge- postojanje adekvatnog prostora i opreme- predviđeno kratko trajanje pojedinog sastanka/radionice- kontinuitet - redovno održavanje (svaka dva tjedna)	<ul style="list-style-type: none">- nezainteresiranost LOM za trajnu edukaciju- slaba motivacija potencijalnih predavača- potrebno izdvojiti dodatno vrijeme- potrebna kompjuterska oprema za udaljene sudionike

PRILIKE	PRIJETNJE
<p>(vanjske strukture, organizacijski čimbenici i situacije koji olakšavaju postizanje cilja)</p> <ul style="list-style-type: none"> - dobivanje potvrdnica o pohađanju radionica (relicenciranje od strane komore) - manje upućivanje drugim specijalistima - financijska dobit obavljanjem postupaka koji se vrednuju prema DTP (cijena puta usluga) 	<p>(vanjske strukture, organizacijski čimbenici i situacije koji otežavaju postizanje cilja)</p> <ul style="list-style-type: none"> - potreba motiviranja i honoriranja moderatora/mentora grupe i gost predavača - većina do sada ponuđenih oblika trajne edukacije financirani od strane farmaceutske industrije su primamljiviji - potrebno osigurati primjereni prostor i motivirati goste predavače - nepostojanje propisa (zakonske regulative) od strane Ministarstva zdravstva o takvoj edukaciji - birokratski problemi i tromost sustava - dislocirane ambulante